

indkomstår, hvori renten forfalder. Hvis det senere viser sig, at rentebeløbet ikke bliver betalt, kan beløbet fradrages i det indkomstår, hvor det konstateres, at beløbet efter en konkret vurdering må anses for uerholdeligt. Det kan altså forekomme, at rentebeløbet først bliver beskattet i ét indkomstår og derefter igen kan fradrages i et andet indkomstår, når det viser sig, at beløbet ikke bliver betalt. Dette kan medføre en belastning af kreditors likviditet. En sådan belastning af kreditors likviditet virker urimelig i situationer, hvor f.eks. terminsydelser vedrørende en tidligere ejerbolig udebliver, og kreditor har tilrettelagt sin økonomi under hensyn til, at han modtager ydelserne. Dette kan f.eks. forekomme, hvis ydelserne på den tidligere ejerbolig skal bruges til at betale ydelserne vedrørende en ny ejerbolig, eller i tilfælde af pensionering.

Det foreslås derfor i § 5 A, at rentetilgodehaver, der efter de almindelige regler herom skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i visse tilfælde kan nedskrives til 0. Hermed kan den urimelige likviditetsmæssige belastning i de ovennævnte tilfælde undgås. Nedskrivningen har ikke virkning for den skattepligtige formue.

Efter forslaget skal denne særlige nedskrivningsadgang kun gælde for personer, der er fuldt skattepligtige her til landet. Det er endvidere en betingelse, at renteindtægten ikke er betalt inden tidspunktet for rettidig indgivelse af selvangivelse for det pågældende indkomstår, og at det forhold, at renten ikke er betalt, kan karakteriseres som misligholdelse. Personer, der fordeler deres renteindtægter over den periode, de vedrører, jfr. den foreslåede § 5, stk. 4, kan dog ikke benytte sig af denne nedskrivningsadgang. I det omfang renteindtægter hos sådanne personer må anses for at være helt eller delvis uerholdelige ved indkomstårets udløb, kan der ske nedskrivning af tilgodehavendet efter de almindelige regler herom.

Når et rentebeløb, der er nedskrevet efter den foreslåede særlige nedskrivningsadgang, bliver betalt, skal det medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori beløbet bliver betalt. Hvis den skattepligtiges fulde skattepligt imidlertid ophører på et tidligere tidspunkt, skal tilgodehavendet medregnes ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, hvori skattepligten ophører. Tilgodehavendet skal medregnes efter dets værdi. Dette betyder, at tilgodehavendet kan medregnes med et lavere beløb end dets pålydende, eventuelt til 0, hvis det må antages, at skyldneren vil være helt eller delvis ude af stand til at betale.

Til § 2

Ligningslovens § 5, stk. 1-5, finder anvendelse på renter m.v. af gæld, der stiftes efter lovforslagets fremsættelse. Ved stiftelsen forstås tidspunktet for låneaftalens indgåelse, og loven griber således ikke ind i eksisterende låneaftaler. Det valgte kriterium er let konstaterbart og er derfor administrativt praktisabelt.

Efter forslaget skal loven også omfatte lån, der forlænges efter forslagets fremsættelse. Dette skyldes, at det i nogle kreditforhold er sædvanligt med forlængelse af eksisterende lån i stedet for optagelse af nye.

Ligningslovens § 5, stk. 6 og 7, skal efter forslaget have virkning for indkomståret 1984 og senere indkomstår. Der er dog indsat en særlig overgangsregel, der sikrer, at renteudgifter, for hvilke der efter de hidtil gældende regler var opnået fradrag i 1984 før forslagets fremsættelse, kan fradrages ved indkomstopgørelsen for 1984, uanset om der ved udgangen af 1984 er skyldige renter for 1983 eller tidligere år.

Ligningslovens § 5 A skal efter forslaget have virkning for indkomståret 1984 og senere indkomstår.